

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **J. P.**, bytem Nad Výmolem 535, Žirovnice, zastoupený Mgr. Alexandrem Klimešem, advokátem se sídlem Jiráskova 228, Mělník, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 5. 3. 2013, č. j. 10 Af 582/2012 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce advokáta Mgr. Alexandra Klimeše do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 8. 4. 2013 doručena kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“), proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 5. 3. 2013, č. j. 10 Af 582/2012 – 33, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 15. 5. 2012, č. j. 6631/12-1102-702767, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu v Pelhřimově ze dne 29. 4. 2011, č. j. 53128/11/091911304420, o dodatečném vyměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 2.952.896 Kč.

Proto kasační stížnost neobsahovala náležitosti podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s., byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení ze dne 15. 4. 2013, č. j. 7 Afs 30/2013 - 8 obsahujícího uvedenou výzvu doplnil kasační stížnost tak, že uvede, v jakém rozsahu rozhodnutí krajského soudu napadá, z jakého důvodu byla kasační stížnost podána a tento důvod blíže skutkově a právně konkretizuje a čeho se

kasační stížností domáhá. Současně byl poučen, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 17. 4. 2013.

Jelikož stěžovatel nedoložil ani plnou moc udělenou advokátovi, ani své vysokoškolské právnické vzdělání či právnické vzdělání svého zaměstnance, vyzval jej Nejvyšší správní soud citovaným usnesením k odstranění tohoto nedostatku podmínky řízení.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností zabýval nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být meritorně projednána.

Podle ust. § 37 odst. 3 věta první s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje a musí být podepsáno a datováno.

Podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ust. § 37 s. ř. s. platí obdobně.

Podle ust. § 106 odst. 3 s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

Stěžovatel v kasační stížnosti pouze uvedl, že ji podává proti shora označenému rozsudku krajského soudu a že její náležitosti doplní na výzvu soudu. Neuvedl však žádný z důvodů uvedených v ust. § 103 s. ř. s. Proto byl vyzván Nejvyšším správním soudem k odstranění vad kasační stížnosti, byla mu k tomu stanovena lhůta v souladu s ust. § 106 odst. 3 věta první s. ř. s. a byl poučen o následcích nevyhovění této výzvě.

Stěžovatel na tuto výzvu reagoval v pátek dne 17. 5. 2013, tj. poslední den stanovené lhůty, tak, že zaslal prostřednictvím svého zástupce doplnění kasační stížnosti do datové schránky Nejvyššího soudu. Nejvyšší soud pak zaslal stěžovatelovo doplnění kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu do datové schránky v úterý dne 21. 5. 2013, tedy po uplynutí stanovené lhůty. V této souvislosti lze poukázat na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Azs 51/2007 - 55 (publikováno pod č. 1790/2009 Sb. NSS; dostupné na www.nssoud.cz), ve kterém bylo vysloveno, že „[k]asační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu podaná u nepříslušného soudu je včasná tehdy, jestliže byla ve lhůtě k podání kasační stížnosti odeslána krajskému soudu, který napadené rozhodnutí vydal, případně Nejvyššímu správnímu soudu (§ 106 odst. 4 s. ř. s.).“ Citovaný závěr je plně aplikovatelný i na danou věc, neboť při posuzování včasnosti podání zaslání nepříslušnému soudu není důvod činit rozdíl mezi kasační stížností a jejím doplněním na výzvu soudu podle ust. § 106 odst. 3 s. ř. s.

pokračování

V daném případě tedy byla lhůta k doplnění kasační stížnosti zmeškána, protože stěžovatel, ač řádně vyzván usnesením ze dne 15. 4. 2013, č. j. 7 Afs 30/2013 - 8 doručeným mu dne 17. 4. 2013, v němž byl současně poučen, kasační stížnost do jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení nedoplnil.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta před prvním jednáním, Nejvyšší správní soud podle ust. § 10 odst. 3 in fine zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku v plné výši.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2013

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu